

herunder medicinudgifter, ved forsørgelse i hjemmet af et barn under 18 år med betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Det er en forudsætning, at merudgiften er en følge af den nedsatte funktionsevne. Hjælpen ydes uafhængigt af den pågældendes eller familiens økonomiske forhold.

Efter § 84 i lov om social service yder kommunen dækning af de nødvendige merudgifter, herunder udgifter til medicin ved forsørgelsen til personer med betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, hvor merudgiften er en følge af den nedsatte funktionsevne. Tilskud ydes uafhængigt af den pågældendes eller familiens økonomiske forhold.

Efter § 82 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen yde hjælp til udgifter til bl.a. medicin, der ikke kan dækkes af anden lovgivning, såfremt ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgiften.

Personer, der finder at et evt. afslag på supplerende hjælp er urimeligt, har mulighed for at indbringe kommunens afgørelse for det sociale nævn.

Som det fremgår, giver Sundhedsministeriets og Socialministeriets regler under ét mulighed for at yde den fornødne økonomiske hjælp til personer, der ikke selv måtte have råd til at købe den medicin, som de skal have.

Ad spm. nr. S 258

Fra undervisningsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Karen Rønde stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 1081, lød således:

Til undervisningsministeren (26/10 99) af:

Karen Rønde (V):

»Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at der tilsyneladende ikke er et samarbejde mellem jura på Københavns Universitet og jura på Århus Universitet og i benægtende fald, hvad agter ministeren så at gøre?«

Supplerende svar (26/4 2000)

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

I forlængelse af Folketingets brev af 26. oktober 1999 og mit svar af 3. november 1999 vedlægges til orientering dels ministeriets brev af 14. december 1999 til universiteterne i København og Århus, dels fælles redegørelse fra disse universiteter vedrørende samarbejde mellem jurauddannelserne. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 2317

Til undervisningsministeren (12/4 2000) af:

Karen Rønde (V):

»Vil ministeren redegøre for, om det ikke er lovligt at undervise børn i 1.-3. klasse i fremmedsprog, herunder begrundelsen herfor?«

Svar (26/4 2000)

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

For så vidt angår undervisningen i folkeskolen fremgår det af folkeskolelovens § 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 714 af 6. september 1999, at engelsk som første fremmedsprog skal findes på 4.-9. klassetrin som et obligatorisk fag. Denne bestemmelse blev indført med folkeskoleloven i 1993 og betød, at engelsk skulle starte et år tidligere end hidtil, mens tysk og som noget nyt eventuelt også fransk skal gives som tilbudsfag fra 7. klassetrin. Andre fag som fx spansk kan lige som tysk og fransk tilbydes som valgfag fra 8. klassetrin.

Det følger af lovens § 5, stk. 5, at undervisningen i folkeskolens obligatoriske fag kan gives på højere klassetrin end forudsat i loven. Heraf kan modsætningsvis udledes, at undervisningen i de enkelte fag ikke kan gives på lavere klassetrin.

Hvis en kommune ønsker at give eleverne undervisning i fx engelsk allerede i 3. klasse, kræver det en dispensation iht. lovens § 55, der giver ministeren adgang til at fravige visse af lovens bestemmelser med henblik på at fremme forsøgsvirksomhed eller pædagogisk udviklingsarbejde.